

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. S., nar. X, bytem K., zastoupeného: JUDr. Radomír Šimáček, advokát, se sídlem Vídeňská 9/IV, 339 01 Klatovy, proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV), v řízení o žalobě ze dne 23.3.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2016 č.j. MPSV-2016/211200-914/1 o přeplatek dávky příspěvek na živobytí,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2016 č.j. MPSV-2016/211200-914/1 a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni ze dne 23.08.2016, č. j. 21553/2016/KLT se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Radomíru Šimáčkovi se **p ř i z n á v á** odměna ve výši 3.146,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u KB a.s., č. účtu: 9783080297/0100, VS: 1830.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*. Podle § 75 *odst. 1 s.ř.s.* je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 18.10.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 *odst. 2 věta první s.ř.s.*).

Žádostí ze dne 25.10.2016 doručenou zdejšímu soudu (dále jen **soud**) dne 1.11.2016 žádal navrhovatel o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání žaloby proti rozhodnutí MPSV ze dne 18.10.2016, č.j. MPSV-2016/ 211200-914/1 (*připojena byla mimo jiné i kopie napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí*). Následně pravomocným usnesením ze dne 16.3.2017 č.j. Na 13/2016-25 byl soudem žalobci ustanoven zástupcem advokát JUDr. Radomír Šimáček (*výrok II.*) a žalobce byl zcela osvobozen od soudních poplatků (*výrok I.*).

Poté včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání *rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 18.10.2016 č.j. MPSV-2016/211200-914/1*, kterým žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen **správní řád**), zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Plzni, kontaktní pracoviště Klatovy (dále jen **ÚP**), č.j. 21553/2016/KLT ze dne 23.8.2016 o změně povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvek na živobytí za měsíc(e) 2/2014 až 7/2015, 8/2015 v celkové výši 61.985 Kč podle ustanovení § 21 a § 51 zákona č. 111/2006 Sb., *o pomoci v hmotné nouzi*, ve znění pozdějších předpisů, {dále jen **zákon**) a v souladu se správním řádem, neboť přeplatek na dávce příspěvek na živobytí č. j. 2494/2Q16/KLT ve výši 61.985 Kč (ke dni 23.8.2016 činí 61.585 Kč) bude strháván z dávky příspěvek na živobytí č. j. 4532/2016/KLT v maximální možné splátce od září 2016.

V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 18.10.2016* žalovaný (tj. **odvolací orgán**) uvedl, že z obsahu spisu ÚP bylo zjištěno, že nejprve ÚP dne 22.10.2015 rozhodl o vzniku a povinnosti žalobce vrátit přeplatek dávky příspěvek na živobytí za měsíce únor 2014 až srpen 2015 a odvolací správní orgán v rámci odvolacího řízení napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal a dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí ze dne 23.8.2016 zčásti změnil tak, že ve výroku rozhodnutí slovo „bezodkladně“ změnil na slova do dne 30.04.2016“ a podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu výše uvedené rozhodnutí ve zbytku potvrdil. (rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 18.01.2016). Dále bylo uvedeno, že odvolací orgán zjistil, že žalobce projevil pouze minimální snahu uhradit uvedený přeplatek na dávce příspěvek na živobytí, když do dne 30.4.2016, který stanovil odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí jako termín pro vrácení uvedeného přeplatku, nevrátil žalobce ÚP žádnou část z uvedeného přeplatku; po stanovené lhůtě dne 9.6.2016 uhradil částku 200 Kč a dne 30.6.2016 uhradil rovněž částku 200 Kč.

K námitce žalobce bylo uvedeno, že napadené rozhodnutí obsahuje ve smyslu § 68 správního řádu výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníka. Ve výrokové části je uveden předmět řízení právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníka řízení. Ve výrokové části jsou uvedeny údaje, které mají vést ke splnění ukládané povinnosti tj. že přeplatek bude měsíčně srážen z výplaty dávky příspěvek na živobytí č. j. 4532/2016/KLT. Napadené rozhodnutí ÚP vycházelo ze zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když v odůvodnění rozhodnutí ÚP shrnul všechny zjištěné skutečnosti, tj. skutečnou výši přeplatku i část přeplatku, která již byla ÚP uhrazena. Napadené rozhodnutí je pouze rozhodnutím o změně vztahující se k povinnosti uložené předchozím rozhodnutím o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku č. j. 30177/2015/KLT ze dne 22.10.2015, ve kterém jsou uvedeny podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. Odvolací správní orgán proto nesouhlasil s námitkou žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť obsahuje srozumitelné a dostatečné odůvodnění.

Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo a jeho

soulad s právními předpisy a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Předcházejícím *rozhodnutím ze dne 23.8.2016, č.j. 21553/2016/KLT* rozhodl ÚP v souladu s § 21 a § 51 zákona a v souladu se správním řádem z moci úřední o změně povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvek na živobytí Č.j. 2494/2014/KLT, že účastník řízení (tj. žalobce), který byl za měsíc(e) 2/2014 až 7/2015, 8/2015 rozhodnutím Č.j. 30177/2015/KLT stanoven uvedené osobě v celkové výši 61 985 Kč, takto:

Z této částky bylo ke dni 23.08.2016 již uhrazeno 400 Kč.

Přeplatek ve výši 61 985 Kč bude měsíčně srážen z výplaty dávky příspěvek na živobytí č.j. 4532/2016/KLT.

Odůvodnění: Přeplatek na dávce příspěvek na živobytí č.j. 2494/2016/KLT ve výši 61 985 Kč (ke dni 23.8.2016 činí 61.585 Kč) bude strháván z dávky příspěvek na živobytí č.j. 4532/2016/KLT v maximální možné splátce od září 2016.

V *žalobě* žalobce zdůraznil, že žalovaný nepřihlédl ke všem jeho argumentům uvedeným v odvolání níže uvedeným:

- Nevzal v úvahu jeho tvrzení, že odvoláním napadené rozhodnutí ÚP z 23.8.2016 nesplňuje náležitosti dle § 68 správního řádu, když *ve výrokové části* je uvedeno, že se mění povinnost žalobce vrátit přeplatek dávky příspěvku na živobytí za měsíce 2/2014 až 7/2015, 8/2015, který byl vyměřen rozhodnutím č.j. 30177/2015/KLT v celkové výši 61.985,-Kč a je zde uvedeno, že ke dni 23.8.2016 bylo již uhrazeno 400,-Kč, a dále je uvedeno, že přeplatek ve výši 61.985,-Kč bude měsíčně srážen z dávky příspěvku na živobytí 4532/2016/KLT. Oproti tomu v *odůvodnění* rozhodnutí je uvedeno, že přeplatek dávky příspěvku na živobytí 2494/2016/KLT ve výši 61.985,-Kč (ke dni 23.8.2016) činí 61.585,-Kč, bude strháván z dávky příspěvek na živobytí č.j. 4532/2016/KLT v maximální možné splátce od září 2016.

- Žalobce má za to, že toto hodnocení žalovaného je chybné, jelikož součástí rozhodnutí - výrokové části má být řešení otázky, která je předmětem řízení a právní otázky, podle které bylo rozhodováno. Žalovaný nepřihlédl k tomu, že v napadeném rozhodnutí odkázal ÚP pouze na ustanovení § 21 a § 51 zákona, když § 21 upravuje podmínky nároku příspěvek na živobytí a § 51 upravuje povinnost vrátit přeplatek. Zde však bylo o povinnosti vrátit přeplatek již pravomocně rozhodnuto a napadené rozhodnutí ÚP výslovně uvádí, že jde pouze o změnu povinnosti vrátit přeplatek. Odvolací orgán rovněž nepřihlédl k tomu, že sice cituje rozhodnutí prvostupňového orgánu a to, že pod č.j. 2494/2014/KLT byla žalobci přiznána dávka příspěvku na živobytí, ovšem není zde uvedeno, jakého dne bylo toto rozhodnutí vydáno a není to uvedeno ani u rozhodnutí o vrácení přeplatku, kde je uvedeno pouze č.j. 30177/2015/KLT bez uvedení dne vydání tohoto rozhodnutí. Rovněž je uvedeno, že měsíčně bude přeplatek ve výši 61.985,-Kč srážen z výplaty dávky příspěvek na živobytí 4532/2016/KLT, ale rovněž bez uvedení dne rozhodnutí, ve kterém bylo vydáno, není uveden ani orgán, který měl předmětná rozhodnutí vydat. Ve výrokové části je pak uvedeno, že bude měsíčně srážen přeplatek ve výši 61.985,-Kč, zatímco v odůvodnění je uvedeno, že zůstatek přeplatku ke dni 23.8.2016 činí 61.585,-Kč.

Dále žalobce uvedl, že žalovaný měl vyhovět jeho odvolání proti rozhodnutí ÚP, když rozhodnutí nesplňuje náležitosti stanovené v § 68 správního řádu, je nepřesně uvedeno právní ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno, ve výrokové části a v odůvodnění jsou uvedena rozhodnutí pouze čísly jednacími bez uvedení dne vydání a orgánu, který je vydal, rozporná je rovněž výše přeplatku, která má být aktuálně srážena, když jiná částka je ve výrokové části,

jiná v odůvodnění napadeného rozhodnutí ÚP.

Žalobce také uvedl, že v současné době je jeho jediným příjmem příspěvek na živobytí v částce 2.200,-Kč, příspěvek na bydlení v částce 2.212,-Kč a příspěvek na dopravu v částce 400,-Kč, celkem tedy 4.812,-Kč měsíčně, těžko může tedy projevit nějakou zvláštní iniciativu ve splácení přeplatku, když ještě z těchto příjmů jsou mu prováděny ÚP srážky na úhradu údajných přeplatků. I když rozhodnutí je pravomocné o vyměření přeplatku příspěvku na živobytí ze dne 22.10.2015 ve spojení s rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 16.1.2016, má za to, že celý přeplatek byl vyměřen nesprávně.

Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.10.2016, jelikož má za to, že žalovaný při svém rozhodování postupoval v rozporu s ust. § 68 odst. 2 a 3 správního řádu a rovněž v rozporu s § 5 odst. 3 zákona 280/1999 Sb. (pozn. soudu: *jedná se o vyhlášku Ministerstva obrany nikoli zákon*), když se žalobce nachází ve zjevné nouzi, bez nějakých větších příjmů.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 18.4.2017 navrhl závěrem zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť žalované rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Dále žalovaný zopakoval průběh řízení, kdy ÚP rozhodnutím č. j. 30177/2015/KLT ze dne 22.10.2015 rozhodl z moci úřední o vzniku přeplatku a povinnosti žalobce vrátit přeplatek dávky příspěvek na živobytí za měsíce únor 2014 až srpen 2015 v celkové výši Kč 61 985,- bezodkladně na účet úřadu, který toto rozhodnutí vydal, nebo uhradit v hotovosti. Žalovaný v rámci odvolacího řízení napadené rozhodnutí zčásti změnil tak, že ve výroku rozhodnutí slovo „bezodkladně“ změnil na slova „do dne 30.4.2016“ a ve zbytku rozhodnutí potvrdil a toto rozhodnutí č. j. MPSV-2015/158230-914/1 ze dne 15.1.2016 nabylo právní moci dne 18.1.2016. ÚP následně dne 23.08.2016 vydal z moci úřední rozhodnutí č. j. 21553/2016/KLT o změně povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvek na živobytí za měsíce únor 2014 až srpen 2015 v celkové výši Kč 61 985,- tak, že přeplatek bude měsíčně srážen z výplaty dávky příspěvek na živobytí č. j. 4532/2016/KLT. Žalobce totiž projevil pouze minimální snahu uhradit uvedený přeplatek na dávce příspěvek na živobytí a do dne 30.4.2016, který stanovil žalovaný ve svém rozhodnutí jako termín pro vrácení uvedeného přeplatku, nevrátil žalobce ÚP žádnou část z uvedeného přeplatku a po stanovené lhůtě dne 9.6.2016 uhradil částku Kč 200,- a dne 30.6.2016 uhradil rovněž částku Kč 200,-.

K žalobní námitce, že žalovaný nepřihlédl ke všem argumentům uvedeným v odvolání, bylo uvedeno, že napadené rozhodnutí ÚP vycházelo ze zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v odůvodnění rozhodnutí ÚP shrnul všechny zjištěné skutečnosti, tj. skutečnou výši přeplatku i část přeplatku, která již byla ÚP uhrazena. Napadené rozhodnutí je pouze rozhodnutím o změně vztahující se k povinnosti uložené předchozím rozhodnutím o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku č. j. 30177/2015/KLT ze dne 22.10.2015, ve kterém jsou uvedeny podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. Žalovaný nesouhlasil ani s námitkou žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Co se týče námitky žalobce, že žalovaný postupoval v rozporu s ust. § 5 odst. 3 zákona č. 280/1999 Sb., jedná se zřejmě o omyl, neboť pod tímto číslem je ve Sbírce zákonů publikována vyhláška Ministerstva obrany, kterou se stanoví postup při uplatňování požadavku na určení věcných prostředků a jejich převzetí, postup při uplatňování požadavku na určení fyzických osob k pracovní výpomoci nebo k pracovní povinnosti a kterou se stanoví náležitosti a vzor dodávacího příkazu, náležitosti a vzor dokladu o převzetí věcného

prostředku, náležitosti a vzor dokladu o vrácení věcného prostředku a náležitosti a vzor povolávacího příkazu.

Ze správního spisu zaslaného žalovaným soudu vyplývá, že podle „soupisu součástí spisu“ se jedná o část spisu ÚP od čísla listu 199 (Oznámení ÚP adresované žalobci o zahájení správního řízení ve věci přeplatku dávky příspěvek na živobytí ze dne 22.10.2015 č.j. 30126/2015/KLT) po číslo listu 226 (pravomocné rozhodnutí žalovaného ze dne 15.1.2016 č.j. MPSV-2015/114582-914/1); dále jsou založeny neočíslované písemnosti (komunikace ÚP a zdejšího soudu z prosince 2016 týkající se žádosti žalobce o ustanovení zástupce za účelem podání žaloby; rozhodnutí ÚP ze dne 23.8.2016 č.j. 21553/2016/KLT doručené žalobci dle připojené doručky dne 19.9.2016 a odvolání žalobce ze dne 20.9.2016 proti uvedenému rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2016 č.j. MPSV-2016/211200-914/1), tj. listiny vztahující se k této projednávané věci.

Také je založeno *rozhodnutí ÚP ze dne 22.10.2015 č.j. 30177/2015/KLT* o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvek na živobytí č.j. 2494/2014/KLT za měsíc(e) 2/2014 až 7/2015, 8/2015 v celkové výši 61 985Kč a včasné odvolání žalobce i následné rozhodnutí žalovaného ze dne 15.1.2016 č.j. MPSV-2015/158230-914/1, jímž bylo dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí ÚP zčásti změněno tak, že ve výroku bylo slovo „bezodkladně“ změněno na slova „do dne 30.04.2016“ a uvedené rozhodnutí ve zbytku bylo potvrzeno (výrok I. a II.).

V odvolání ze dne 20.9.2016 proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.8.2016 žalobce namítal, že rozhodnutí nesplňuje základní náležitosti rozhodnutí dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu, kdy chybí důvody výroku rozhodnutí, nejsou vůbec specifikovány podklady pro rozhodnutí a přesné částky, absentují zcela úvahy správního orgánu, chybí zcela výklad právních předpisů; rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a jsou pochybnosti o tom, zda před vydáním rozhodnutí správní orgán zkoumal to, zda lze provádět srážky z vypláceného příspěvku a žalobce také vznesl pochybnost o nemožnosti provádění srážek pro rozpor se zákonem, zejm. ust. § 51 odst. 5, 6 zákona o hmotné nouzi.

Na vyjádření žalovaného reagoval *žalobce podáním ze dne 5.5.2017*, ve kterém setrval na podané žalobě a souhlasil s tím, aby soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání; zástupce žalobce požadoval náklady řízení a to za 2 úkony právního zastoupení á 3.100,-Kč, 2x RP á 600,-Kč, DPH 21% - 1.428,-Kč, tedy celkem 8.228,-Kč na účet vedený u KB a.s. číslo 9783080297/0100, VS 1830.

Podle § 51 odst. 5 zákona povinnost vrátit přeplatek nevzniká, jestliže tento přeplatek nepřesahuje částku 100 Kč u jednoho druhu dávky.

Dle § 51 odst. 6 zákona o povinnosti vrátit dávku nebo její část podle odstavců 1 až 4 rozhoduje orgán pomoci v hmotné nouzi, který dávku vyplácí nebo naposledy vyplácel. Částky neprávem přijaté mohou být sráženy též z běžně vyplácené nebo později přiznané opakující se dávky; po provedení srážky musí povinné osobě zůstat nejméně částka ve výši existenčního minima, a v případě dalších povinných společně posuzovaných osob, nejméně částka ve výši existenčního minima, a jsou-li mezi společně posuzovanými osobami též nezaopatřené děti, nejméně částka ve výši jejich životního minima, a to každé z těchto osob. Ustanovení o nepostižitelnosti dávky exekucí v tomto případě neplatí.

V § 68 odst. 1-3 *správního řádu* je stanoveno:

(1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

(2) Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

(3) V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí MPSV. *Soud v této věci shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí ÚP jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a také proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje i zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.* Nepřezkoumatelnost správního

rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, avšak v této věci byla žalobcem namítána a shledána i důvodnou.

Napadené rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející rozhodnutí ÚP jsou fakticky nepřezkoumatelná, neboť nejsou zejména v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud napadené a předcházející rozhodnutí zrušil z procesních důvodů, proto se dále nezabýval dalšími žalobními body uplatněnými v žalobě.

Rozhodnutí ÚP soud shledal nepřezkoumatelným, jelikož v odůvodnění je sice uveden příslušný § 21 zákona, avšak není uvedeno, že bylo postupováno dle odstavce 1, dále je uveden § 51 zákona bez uvedení odstavce, přitom je členěn na 7 odstavců; dále je uveden soulad se správním řádem, aniž by byl uveden příslušný paragraf, podle něhož bylo postupováno. Ve výroku rozhodnutí je uvedena dávka příspěvek na živobytí č.j. 2494/2014/KLT – lze se domnívat, že se jedná o rozhodnutí, ale kterého orgánu a z jakého data není vůbec zjištělné (totéž je uvedeno ve velmi stručném odůvodnění); stejná vada se týká i č.j. 30177/2015/KLT, jímž byla stanovena povinnost žalobci vrátit přeplatek v celkové výši 61.985,-Kč za měsíc(e) 2/2014 až 7/2015, 8/2015 a z této částky bylo ke dni 23.8.2015 uhrazeno 400,-Kč (není uvedeno, kdy, odkud a kým byla tato skutečnost zjištěna). Další vadou výroku je, že přeplatek ve výši 61.985,-Kč (není odečtena již zaplacená částka 400,-Kč) bude měsíčně srážena z výplaty dávky příspěvek na živobytí č.j. 4532/2016/KLT (naprosto bez bližší specifikace, jak shora uvedeno), ale není uvedena ani obecně částka, která má být srážena či jaká má žalobci zůstat z vyplácené dávky příspěvek na živobytí, protože z této formulace vyplývá, že bude měsíčně srážena celá uvedená částka, což není v souladu se skutečností; pouze z odůvodnění vyplývá, že přeplatek ve výši 61.985,-Kč (ke dni 23.8.2016 činí 61.585,-Kč) bude strháván v maximální možné splátce od září 2016. Obsah tohoto rozhodnutí ÚP nelze než hodnotit jako naprosto nedostatečný ve všech směrech.

Za zjištěného stavu soud tudíž nepřehlédl pochybení žalovaného, který místo toho, aby zrušil odvoláním napadené rozhodnutí ÚP ze dne 23.8.2016 pro shora popsané vady, zamítnutím odvolání a potvrzením rozhodnutí ze dne 23.8.2016 zatížil i své rozhodnutí stejnými vadami. Navíc se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce zejména ohledně toho, že odvoláním napadené rozhodnutí ÚP ze dne 23.8.2016 nesplňuje základní náležitosti rozhodnutí dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu. K další námitce žalovaný sice citoval znění § 51 odst. 6 zákona a vyjádřil oprávněnost jeho aplikace v této věci, avšak zcela ignoroval námitku ve vztahu k odst. 5.

Nad rámec soud poznamenává, že dle jeho názoru je také vhodné v obdobných věcech v rámci dobré správy uvést v rozhodnutí ÚP či žalovaného, jaká částka existenčního minima je stanovena zákonem v době rozhodování správního orgánu, aby účastník byl informován, jaká částka nesmí být srážena, neboť ne každý občan je v tomto směru informován (navíc tyto částky se také mění) či má přístup na internet, kde lze tyto informace získat např. na stránkách žalovaného.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2016 a i jemu předcházející rozhodnutí ÚP ze dne 23.8.2016 (vypravené dne 5.9.2016) zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a také proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán (ÚP) za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje i zásadní doplnění a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, když žalobní body uplatněné žalobcem byly částečně shledány důvodnými. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci nejprve bude postupovat ve smyslu § 46 odst. 1 správního řádu (*zahájení řízení z moci úřední*), jak bylo postupováno i při zahájení správního řízení ve věci přeplatku dávky příspěvek na živobytí (*oznámení žalobci ze dne 22.10.2015 – viz č.l. 199 správního spisu*), dále doplní do spisu, byť třeba formou úředního záznamu (např. *lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu uvedeny/obsaženy*), z něhož bude patrné, odkud, kdy a kým byly zjištěny rozhodné skutečnosti o uhrazení částek přeplatku dávky příspěvek na živobytí žalobcem. Teprve poté, budou-li zjištěny a zajištěny všechny nezbytné podklady pro vydání nového rozhodnutí, bude vydáno nové rozhodnutí, které bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (*zejména s ustanoveními § 68 odst. 1 až 3 správního řádu*) a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi, tedy bude obsahovat i řádné odůvodnění, z něhož bude zjitelný důvod rozhodnutí (výroku) a rovněž bude řádně uvedeno i příslušné ustanovení zákona, tedy nejen příslušný paragraf, ale i případný odstavec či písmeno. Bude-li nutno uvést v rozhodnutí jakékoli jiné rozhodnutí, bude označen orgán, který jej vydal, jeho číslo jednací i den jeho vydání; v souladu budou např. i částky uvedené ve výroku a v odůvodnění rozhodnutí, bude z něho zjitelný i důvod rozhodnutí (výroku), což rozhodnutí ÚP v této věci opravdu neobsahovalo, jak je patrné ze shora uvedeného.

S ohledem na zjištění soudu bylo nejenom napadené rozhodnutí žalovaného, ale i jemu předcházející rozhodnutí ÚP, zrušeno proto, aby se celé řízení urychlilo, jelikož takto má ÚP možnost vydat co nejdříve nové rozhodnutí, které nebude obsahovat shora uvedené vady a bude jednak v souladu s příslušnými paragrafy zákona i správního řádu, ale bude srozumitelné i účastníkovi řízení, což se v této věci nestalo a to dokonce ani rozhodnutím žalovaného napadeným žalobou. Současně se soud omlouvá za délku řízení způsobenou v řízení o žalobě objektivními skutečnostmi.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly ani nepožadoval náhradu nákladů řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

V této věci byl žalobci pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 16.3.2017 č.j. Na 13/2016-25 ustanoven zástupcem advokát JUDr. Radomír Šimáček a podle § 35 odst. 9 s.ř.s. v takovém případě platí hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování advokátem stát, rozhodl soud, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku. Ustanovenému zástupci byla přiznána odměna za zastupování dle jeho vyúčtování ze dne 5.5.2017 za 2 úkony právní služby (*první porada včetně přípravy a převzetí zastupování; sepsání žaloby ze dne*

23.3.2017) ve výši 1.000,-Kč/úkon, celkem tedy 2.000,-Kč, a náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby v paušální výši 300,-Kč/úkon, celkem 600,-Kč, a dále 21% DPH z částky 2.600,-Kč, tj. 546,-Kč, tedy celkem 3.146,-Kč v souladu s § 9 odst. 2, § 7 bod 3, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3, 4 a § 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., *o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)*, v platném znění. Předmětná částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 22. února 2018

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně